

Kdysi jsem v rozhovorech s nevěřícími přáteli dlouze promýšlel, jak „přirozeně“ přejít na duchovní téma. Někdy se z toho vyvinulo zajímavé **filosofování**, ale opravdu jen málokdy jsem se dostal k Bibli nebo k Ježíši.

Dneska se učíme **se vši laskavostí** a zájmem jít **přímo na věc**. Když k lidem přistupujeme s opravdovým zájmem, oni v naprosté většině **reagují dobře!** Způsobem, který Ti teď ukážu, oslovujeme blízké a známé ale i lidi úplně cizí: Prodavačka, spolucestující ve vlaku, opravář v autoservisu... Prostě kohokoli, s kým se na chvíli zastavíme. Pro změnu si to dejme ve formě vykání.

Dobrý den.

Jak se vám dneska daří?

Buď odpovídá kladně nebo záporně.

Jak se vám dneska daří?

a) „ZA NIC TO NESTOJÍ...“

Copak vás trápí?

Teď **ho nechám povídat**. Dozvim se něco o zdraví jeho vlastním nebo někoho z blízkých nebo o nějakých vztahových záležitostech a tak různě.

Hm, to musí být těžké...

Já když něco řeším, probírám to s Ježíšem a On vždycky něco vymyslí.

Ježíši, děkuji Ti, že máš tady pana souseda rád, a prosím Tě za jeho problém s kolenem...

Víte, s tím Ježíšem to opravdu funguje, v mém životě byla doba...

A přímo přecházím na svůj patnáctisekundový „bleskový příběh“ ...

A v případě KLADNÉ odezvy:

Dobrý den!

Jak vám se dneska daří?

b) „Je to DOBRÉ“... Občas někdo řekne, že přímo „SUPER“ ...

To je prima, z čeho máte radost?

Naslouchám, usmívám se, raduji se s ním.

Hm, to je skvělé.

*Já když se z něčeho raduju, probírám to s Ježíšem a té radosti mám pak dvakrát tolik.
Ježíši, děkuji Ti, že máš tady pana souseda rád, že si tak krásně rozumí s vnoučatama...
Víte, s tím Ježíšem to opravdu funguje, v mém životě byla doba...*

A opět přecházím přímo na svůj patnáctisekundový bleskový příběh.
Mimochodem, tomuhle úvodnímu nástroji říkáme „zájem a modlitba“.

Zkusíš si to ještě jednou **SE MNOU**? Dejme jen tu stranu, co říkám já. Teď v rámci nácviku vynechám, co by odpověděl pan soused...

Dobrý den.

Jak se vám dneska daří?

a) „ZA NIC TO NESTOJÍ...“

A copak vás trápí?

... ..

Hm, to musí být těžké...

*Víte, já když něco řeším, probírám to s Ježíšem a On vždycky něco vymyslí.
Ježíši, děkuji Ti, že máš tady pana souseda rád, prosím za jeho problém se žaludkem...
Víte, s tím Ježíšem to opravdu funguje, v mém životě byla doba...*

A ještě kladnou variantu?!

Dobrý den!

Jak vám se dneska daří, pane sousede?

b) „JO, je to DOBRÉ...“

To je krásné, z čeho máte radost?

... ..

Hm, to je skvělé.

*Já když se z něčeho raduju, probírám to s Ježíšem a té radosti mám pak dvakrát tolik.
Ježíši, děkuji Ti, že máš tady pana souseda rád, že se mu podařilo dobře prodat to auto...
Víte, s tím Ježíšem to opravdu funguje, v mém životě byla doba...*

Kdybychom spolu byli na tréninku, poprosil bych účastníky, aby si to každý přečetl sám pro sebe, jako by mluvil s fiktivním kamarádem nebo sousedem. Jednou jako že se mu daří dobře

a podruhé že se mu daří špatně. Pak si to v obou polohách zkus ještě jednou, už co nejvíc z paměti!

Tenhle nástroj zvaný „Zájem a modlitba“ je moc důležitý začátek různých rozhovorů, abychom pak mohli pokračovat dál...

Jaké bývají **reakce nevěřících**? Jasně, jsou lidé, kteří mi na moji jednovětou modlitbu za jejich potřebu opáčí, že oni jsou nevěřící nebo tak něco. Ale většina lidí vyjádří spíš něco ve stylu: „Díky“ nebo „To je od vás hezké.“ Jeden kamarád mi řekl: „Ty brdó, mi chodí mráz po zádech.“ „No to si piš, ten Ježíš je tady s námi.“ reagoval jsem. □

Ježíši, děkuji Ti, že jsi se spoustou lidí ve své době šel přímo na věc. Vždyť co je na světě důležitější než Tvoje blízkost, Tvůj dotek, Tvoje záchrana...